

håndtering af europapolitikken i Folketinget. Det er det, der er målsætningen.

Vi kan så se, hvordan andre lande har gjort det. Det ved vi alt om, det har været undersøgt. Nu skal vi se på, om vi ikke også godt kunne rykke på de områder. Det må vi diskutere detaljeret med regeringen. Hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsen er jo sammen med undertegnede med til at skulle sørge for, at det bliver gennemført.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må punkt 1 sige, at det er underligt, at en formand for Europaudvalget, der jo i øvrigt er utrolig veloplyst om, hvad der foregår, ikke er vidende om, at der i en forsidehenvisning i Jyllands-Posten for 1-2 måneder siden er offentliggjort et fortroligt referat fra et møde i Europaudvalget. Det er lidt utroligt, hvis det virkelig er sandt. Jeg tvivler på det. Hr. Claus Larsen-Jensen er normalt utrolig veloplyst om, hvad der foregår.

Kl. 10.50

Punkt 2: Jeg får jo ikke svar på mit spørgsmål. Hr. Claus Larsen-Jensen siger, at man kan lave nogle ændringer, der træder i kraft i efteråret. Jeg spørger de partier, der kan udgøre et flertal for det her: Hvis vi nu skræller alt væk om det generelle arbejde, der foregår, og kigger helt konkret på ét spørgsmål, nemlig at der altså er lækket et fortroligt referat, som skal give et politisk budskab, så har vi et ønske om, at der, hvor det ikke berører Danmarks forhandlingsposition, offentliggør vi alle de referater af Europaudvalgets møder, som handler om Tyrkiets eventuelle medlemskab af EU, så vi får det emne fuldt belyst. Da der altså er tale om, at der har været lækket et fortroligt referat, vil man så være med til at gøre det her og nu, så der ikke er mere hemmelighedskræmmeri om, hvordan behandlingen af Tyrkiets eventuelle medlemskab er foregået i Europaudvalget?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er i den situation, at jeg ikke har gjort indsigelse mod Tyrkiets optagelse, og det er jeg faktisk stolt af i dag at jeg ikke har gjort. Men jeg synes jo også, at befolkningen har krav på at vide, at jeg ikke har gjort det. Det finder jeg i øvrigt også er i min egen interesse, og det burde være i alle udvalgsmedlemmernes interesse, at den

holdning, de fremkom med i den sag, bliver offentligt kendt.

Jeg er derfor enig med hr. Thulesen Dahl i det synspunkt, at det må være muligt at finde en måde at offentliggøre referaterne om den sag på. Der kan ikke være saglige eller gyldige grunde til, at det fortsat skal være fortroligt, for det indvirker jo ikke på Danmarks forhandlingsposition. Jeg vil gerne bede udenrigsministeren om at bekræfte, at det gør det jo ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 24 (DF, SF og EL) stemte for, 83 (V, S, KF, RV og KD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om eliteidræt.

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsat 28/1 2004. Første behandling 20/2 2004. Betænkning 31/3 2004).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Ole Sohn (SF):

Jeg var meget skuffet, da kulturministeren midt under et forhandlingsforløb om en ny bredt funderet eliteidrætslov, hvor samtlige Folketingets partier indgik, valgte at indkalde en gruppe af partier til de afgørende forhandlinger, for i den gruppe var ikke inkluderet hverken Enhedslisten eller Socialistisk Folkeparti.

Da det gik op for mig, hvad det var for nogle rævekager, ministeren havde bagt, er jeg sådan set glad for, at ministeren har så stor realitetsans, at han på forhånd vidste, at det at få SF

med til at støtte et forslag, hvor arbejdsgiverrepræsentanter skal have ansvaret for udpegning af lønmodtagerrepræsentanter, nok overgik, hvad han kunne få SF med til. Vurderingen var fuldstændig korrekt, og min surhed over ministeren har fortaget sig. Hans realitetssans var helt intakt, hvad det her angår.

Til gengæld er jeg noget skuffet over Socialdemokratiet i en situation, hvor vi under førstebehandlingen i den grad blev presset af Venstres ordfører, hr. Leif Mikkelsen, i forhold til udpegningen af repræsentanterne til Team Danmarks bestyrelse, til at gå væk fra det, der lå i ministerens første indstilling, nemlig at der skulle indstilles repræsentanter fra Danmarks Idræts-Forbund til bestyrelsen, og gå over til udpegning. Det brugte hr. Leif Mikkelsen meget tid på under førstebehandlingen at understrege specielt over for Socialdemokraterne.

Kl. 10.55

Det er da helt afgørende i Foreningsdanmark, at det er foreningerne selv, der suverænt udpeger de repræsentanter, der skal indgå i en bestyrelsessammenhæng. Hvis Folketinget beslutter, at foreningerne skal være repræsenteret, skal de selv udpege deres repræsentanter. Det synspunkt gav SF fuld tilslutning til over for hr. Leif Mikkelsen og over for Venstre, og Socialdemokratiet anerkendte det så i øvrigt også i den afsluttende fase.

Derfor forstår jeg ikke, hvorfor man så ikke fører linjen til ende, når det drejer sig om de aktives repræsentation i Team Danmarks nye bestyrelse. De aktive idrætsudøvere har organiseret sig i Danske Elitesportsudøveres Forening, DEF, og hvad er mere naturligt, når vi i loven siger, at der skal være en aktiv repræsentant i Team Danmarks bestyrelse, end at lade organisationen selv udpege sin repræsentant? Nej, da gjaldt Venstres Foreningsdanmark ikke længere. Når det er noget med de aktive, skulle de ikke selv have lov. Det er kun, når det er arbejdsgiverne, altså Danmarks Idræts-Forbund. De skulle have lov, men de aktive skulle ikke.

Jeg kan forstå, at Venstre støtter den centralisering, der ligger heri – De Konservative er jo meget kendt for at være meget statscentraliserede – men at Socialdemokratiet har støttet en model, hvor man i realiteten har bragt sig i en situation, hvor det er en minister og en arbejdsgiverorganisation, der skal udpege lønmodtagerrepræsentanter, overgår min fantasi. Jeg er heller ikke helt sikker på, at de har fået det drøftet ordentligt igennem i Socialdemokratiet.

Jeg vil sige det på den måde, at SF og Enhedslisten har stillet et ændringsforslag, som giver mulighed for, at man kan rette op på det, for vi foreslår, at man løser konflikten ved at ændre bestyrelsessammensætningsantallet fra 8 til 9, således at de aktive idrætsudøveres forening udpeger deres egen repræsentant.

Vi har også foreslået, at trænerne bliver bragt i samme situation. De er ikke i den situation i dag, at de har organiseret sig på samme måde som idrætsudøverne, men vi mener, at vi skal signalere, at på det tidspunkt, hvor de gør det, skal de ikke længere udpeges af en minister eller af DIF, så skal de udpeges af deres egen organisation.

Jeg vil også godt lige knytte et par bemærkninger til Kommunernes Landsforening, som er lidt forundret over, at kommunerne, som kommer til at spille en meget mere central rolle i Team Danmarks fremtidige arbejde, ikke skal udpege repræsentanter til bestyrelsen.

Ministeren har i et svar til Folketingets Kulturudvalg i aftes meddelt, at ministeren er af den opfattelse, at kommunerne knyttes meget tæt til Team Danmarks bestyrelse, og så skriver ministeren, at Dansk Idræts-Forbund og kulturministeren er ligeværdige parter i udpegningen af bestyrelsen, og at de vil sikre, at der kommer kompetencer ind, som også har indsigt i kommunalpolitik.

Det er jo en lidt fantastisk situation, vi har. Kommunerne er gået sammen i Kommunernes Landsforening for at lade sig repræsentere bl.a. over for statslige myndigheder, men så bringer man kommunerne i den situation, at de ikke selv kan få lov at udpege den ekspertise, som nu skal arbejde med eliteidræt. Også her har Socialdemokratiet fundet det helt i orden, at det bliver en borgerlig minister sammen med Dansk Idræts-Forbund, som skal bestemme, hvilken repræsentant kommunerne skal have. Det er en ny udvikling i Foreningsdanmark, der er under udvikling.

Jeg håber selvfølgelig, når vi nu skal til at stemme om de ændringsforslag, at i hvert fald en større del af Folketinget end de to forslagsstillere og deres partier vil tilslutte sig disse. Om ikke andet vil jeg i hvert fald meddele, at SF vil bringe sagen op igen efter Folketingsvalget, så vi kan få justeret Team Danmark-loven ind efter de retningslinjer, som normalt har været gældende i Foreningsdanmark, så de foreninger, vi beder om at være med i et udvalg eller et nævn eller en bestyrelse, naturligvis selv udpeger de

res repræsentanter. Det er den kutyme, vi altid har haft, som nu bliver brudt med loven her om Team Danmark.

Det sidste ændringsforslag, vi har stillet sammen med Enhedslisten, som i øvrigt også er støttet af Kristendemokraterne, er, at vi foreslår, at loven ikke træder i kraft den 1. juni, men træder i kraft den 1. januar. Og hvorfor så det? Jo, Team Danmarks mest aktive og komplicerede arbejdsperiode er faktisk lige nøjagtig i månederne fra nu og frem til og med august, hvor de olympiske lege finder sted. Og så er det ikke særlig ansvarligt at lave en bestyrelsesudskiftning lige før den afsluttende indsats for at sikre mange danske medaljer til olympiaden, og at der pludselig kommer en ny og selvfølkelig i den her sammenhæng uerfaren bestyrelse til. Så derfor tror og håber jeg, at der må være tale om en misforståelse.

Kl. 11.00

Jeg har tidligere sagt til ministeren, at jeg synes, at der om ikke andet så kan findes penge i en eller anden cigarkasse til, at den nye bestyrelsesformand også får en invitation. For jeg går ud fra, at det er det, det drejer sig om, at det er den nye bestyrelse, der skal med til olympiaden, frem for den nuværende bestyrelse. Men set i forhold til det saglige indhold af et bestyrelsesarbejde er det fuldstændig vanvittigt at skifte ud midt i vadestedet. Så derfor foreslår vi, at det kommer til at ske fra den 1. januar.

Så jeg håber selvfølgelig, at debatten vil medføre, at der vil være en forståelse for, at man trækker forslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Jeg vil ikke gøre det umiddelbart, for hvis det viser sig, at der slet ikke er forståelse for sagligheden i sammensætningen i forbindelse med vedtagelse af en ny lov, så har det ikke nogen værdi. Men jeg vil meget gerne appellere til, hvis der er nogen, der tager ordet, at vi så vurderer, hvorvidt vi skal nå at rette op, sådan at vi igen genvinder den tradition, vi har, ikke mindst på kulturområdet, for, at Foreningsdanmark kommer til at spille en aktiv rolle, også i Team Danmarks kommende bestyrelse.

Formanden:

Så er det hr. Peder Sass som ordfører.

Peder Sass (S):

Jeg kan fortrøstningsfuldt sige til hr. Ole Sohn, at hans skuffelse nok vil fortsætte. For os i Socialdemokratiet var det nemlig meget afgørende, at

dette lovforslag jo var udsat for et meget, meget stærkt pres fra en af Danmarks største idrætsorganisationer, Danmarks Idræts-Forbund, for, at de fik underlagt Team Danmark deres virksomhed. Der synes jeg, at hr. Ole Sohn glemte at fremhæve, at dette lovforslag kom til at betyde, at Team Danmark fortsat var en selvejende institution, hvor vi fra Folketingets side havde en relativt stor indflydelse på, hvad det var for en virksomhed, der var tale om i et samspil med den måde, hvorpå man samarbejder mellem Team Danmark og Kulturministeriet.

Jeg vil sige, at vi jo tidligere klart har givet udtryk for over for kulturministeren og også sagt det her i Folketingssalen, at vi ikke er tilfredse med den valgprocedure, der skal finde sted omkring valg af de otte bestyrelsesmedlemmer. Det har vi sagt gentagne gange under drøftelsen, og vi har også signaleret utilfredshed med, at kulturministeren ændrede sin opfattelse af, hvordan valgproceduren skulle være, fra fremsættelsen, hvor det var ude til høring, til det tidspunkt, hvor man fremsatte det endelige lovforslag; en ændring fra, at der var tale om en indstillingsret, som gav kulturministeren mulighed for at kunne sikre den faglighed, som der skulle være i en bestyrelse, til en situation, hvor kulturministeren har en begrænset mulighed i forbindelse med, at der er tale om, at DIF udpeger sine fire repræsentanter.

Vi ved godt, at der skal være en dialog forinden osv., men det er en ændring af den aftalte tekst, som vi var en del af et forlig omkring, før man skulle gøre dette lovforslag færdigt.

Vi vil godt signalere her med det samme, at vi stemmer nej til de tre første ændringsforslag, der er stillet af SF og Enhedslisten, ikke fordi vi ikke har sympati for forslagene, idet vi netop har fået en sikkerhed for, at både trænerne og de aktive bliver repræsenteret i bestyrelsen, men vi har erkendt, at der endnu ikke er etableret en organisationsform, som på tilfredsstillende vis er dækkende for det valgforum, der skal til, for at man kan finde frem til, hvem der skal repræsentere trænerne, og hvem der skal repræsentere aktive, i en tilfredsstillende form.

Vi vil efterfølgende arbejde på at se på, hvordan vi kan skabe et sådant forum, som kan sikre et rimelig godt grundlag for den bredde, der skal til, for at de selv kan vælge repræsentanter for henholdsvis trænerne og de aktive; at det kan blive en realitet, når vi næste gang skal revidere loven.

Jeg har ingen grund til at sige yderligere i forbindelse med det fjerde forslag om det, der hedder at ændre på tidspunktet for ikrafttrædelse af loven. Der deler vi fuldt og helt holdningen i SF's og Enhedslistens forslag om, at tidspunktet for ikrafttræden af loven bør udsættes til senere.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår, at Socialdemokratiet har meget sympati for vores ændringsforslag, og det havde jeg sådan set også forventet, for det er jo en meget grundlæggende socialdemokratisk tradition, at lønmodtagerne udpeger deres egne repræsentanter.

Nu kan jeg forstå, at man har bundet sig meget til et forlig, hvor man sådan set ikke rigtig har fået noget ud af det, men at man efter valget, når flertallet skifter, så vil støtte et forslag fra SF og Enhedslisten om at vende tilbage til traditionen med, at det er foreningerne, der udpeger. Der kunne jeg godt tænke mig at få Socialdemokratiet til at svare på, om man har den opfattelse.

Det kunne sådan set også være et spørgsmål, der kunne stilles til både Det Radikale Venstre og til Venstre, som har den samme tradition. Det er sådan set kun De Konservative, der har den her tendens med den meget centralistiske styring af kulturpolitikken, hvor de fleste andre folketingspartier har Foreningsdanmark som det grundlæggende.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Det er ikke sådan, at vi her fra Folketingets talerstol skal signalere, hvad det er, vi vil gøre ved noget, vi ikke kender. Og derfor må jeg sige til SF, at vi jo ikke kender et sådant ændringsforslag. Vi kender heller ikke til, hvorledes organisationsformen ville være for trænere og aktive i repræsentationerne. Det har vi haft lejlighed til at diskutere med folk, som har tilknytning til trænere og aktive, men vi har ikke set konkrete forslag, og vi har brug for efterfølgende i en dialog med de to grupper at finde frem til: Hvordan er den mest repræsentative form for, at alle specialforbund, som har eliteidrætsudøvere, har mulighed for at deltage i et sådant dialogforum? Det ved vi ikke på nuværende tidspunkt, og så længe vi ikke ved det, kan vi selvfølgelig heller ikke sige ja til et ændringsforslag. Vi vil kende præmisserne først.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er da lidt ked af, at hr. Peder Sass ikke har læst vores ændringsforslag, for i ændringsforslaget står det sådan set meget klart beskrevet, at vi har haft kontakt med danske eliteidrætsudøveres forening, som organiserer hovedparten af danske eliteidrætsudøvere, så hr. Peder Sass kender til fulde forslaget. Det, vi mener, er selvfølgelig, at det er de aktives egen forening, der skal være deres repræsentant.

Ellers ville det svare til, at man kunne forestille sig, at Dansk Arbejdsgiverforening skulle finde ud af, hvilken lønmodtager der skulle sidde i en eller anden bestyrelse, frem for at LO skulle finde ud af det. Det er da helt åbenlyst, at selvfølgelig skal det være de aktives egen organisation.

Jeg kan forstå, at man ikke kan tage stilling til det omkring trænerne, fordi de ikke har organiseret sig endnu.

Spørgsmålet er sådan set bare, om Socialdemokratiet efter valget, når flertallet har skiftet, vil kunne støtte det forslag, som SF og Enhedslisten har stillet, sådan at vi genetablerer Foreningsdanmark.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Selvfølgelig har vi da læst ændringsforslaget, men jeg synes, at hr. Ole Sohn skal gøre sig fuldstændig klart, at der er tale om, at denne organisation som sådan er en organisation, der for øjeblikket ikke er færdigetableret.

Man har lige på det seneste taget initiativer til at ændre den organisationsform, således at Danmarks Idræts-Forbund, som jo dækker fodbold, håndbold, ishockey, volleyball, nu også vil åbne op for, at andre aktive kan være udøvere.

Den organisationsform er altså ikke afklaret, og så længe denne organisationsform ikke er afklaret og vi ikke har en sikkerhed for alle de organisationer og specialforbund, som sender aktive af sted inden for eliten til at repræsentere Danmark rundt omkring i verden, kan vi selvfølgelig ikke tage stilling til et forslag. Men vi vil gerne fortsat drøfte mulighederne for, at vi sikrer en repræsentationsform, som der er tradition for inden for idrætsverdenen, således at man kan få de aktive i et demokratisk forum til at kunne blive valgt ind i Team Danmarks bestyrelse.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Søren Søndergaard (EL):

Hvis argumentet fra Socialdemokratiet er, at man med det her forslag har fået bevaret Team Danmark som en selvstændig institution, må man jo sige, at man har slået en åben dør ind, for det var jo noget, der lå i det forslag, der var fra regeringen; det var alle enige om, da forslaget blev fremsat, så det er jo slet ikke der, uenigheden har været.

Kl. 11.10

Derfor bliver man jo nødt til at spørge Socialdemokratiet: Hvad er det præcis, der er sket? Hvor er de præcise ændringer fra, at Socialdemokratiet var meget kritisk ved første behandling, og så frem til nu, hvor man altså går ind for forslaget?

Jeg synes, at den socialdemokratiske ordfører ikke rigtig fik præciseret, hvor de store ændringer er sket fra første til anden behandling. Derfor kunne jeg jo godt få lyst til at spørge hr. Leif Mikkelsen, som går og griner i skægget – og det kan jeg godt forstå – om virkeligheden ikke er, at Socialdemokratiet er blevet snydt, altså at Socialdemokratiet ikke har fået noget som helst? Eller kan hr. Leif Mikkelsen måske heroppefra redegøre for, hvilke indrømmelser han mener at hans parti, Venstre, egentlig har givet Socialdemokratiet her mellem første og anden behandling? Det synes jeg kunne være interessant at høre, det bliver spændende. Jeg tror, vi kommer til at lytte forgæves, men lad os nu bare vente og se. Set fra Enhedslistens synspunkt er det jo fuldstændig oplagt, at de, som en ting vedrører, de, som er aktive på et område, de, som har en forening, er dem, der skal udpege deres repræsentanter. Og det har man også fulgt, når det gælder DIF, Dansk Idræts-Forbund, men det har man altså ikke fulgt, når det gælder de aktive idrætsudøvere og aktive trænere. Vi har ikke helt forstået, hvorfor man ikke vil det. Det bliver gjort til sådan noget underligt organisatorisk noget.

I forbindelse med førstebehandlingen hørte vi, at kulturministeren heroppefra sagde, at vi, der foreslog, at de aktive idrætsudøvere skulle have direkte indflydelse, overhovedet ikke havde forstand på området; vi vidste intet om det, det var helt umuligt at finde en aktiv idrætsudøver, der kunne påtage sig det arbejde. Efterfølgende har vi så hørt, hvordan debatten har rullet, og ministerens påstand er jo blevet gjort til

skamme. Det viste sig, at der faktisk var noget hold i det, vi sagde.

Så vi synes alt i alt, det er ærgerligt, når man nu har lavet en lov, som på mange måder er god, at man så ikke sikrer, at de aktive udøvere og trænerne får repræsentation på den måde, som de bør have det, ved selv at få medindflydelse. Derfor har vi det selvfølgelig præcis, som SF har det på det her punkt: Vi støtter forslaget med de stillede ændringsforslag. Men det betyder selvfølgelig også, at de stillede ændringsforslag er en betingelse for, at vi kan støtte forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 9 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 9 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 41 stemte for, 62 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 109: Forslag til lov om jernbanevirksomhed m.v. og lov om luftfart og om ophævelse af lov om jernbanesikkerhed m.v. (Jernbanereform). Af trafikministeren (Flemming Hansen). (Fremsat 10/12 2003. Første behandling 15/1 2004. Betænkning 25/3 2004).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.